

"Vizita..." de I.L. Caragiale - rezumat

De Sfantul Ion, naratorul s-a dus in vizita la familia Popescu, pentru a-l felicita pe Ionel, fiul acesteia. El i-a dus o minge mare in dar. Domnul Popescu nu era acasa, astfel incat vizitatorul s-a intretinut cu doamna Popescu.

Musafirul i-a reprosat gazdei lipsa din societate in ultimul timp, dar aceasta i-a replicat ca este foarte ocupata cu educatia lui Ionel. Din bucatarie, s-a auzit vocea slujnicei care striga ca Ionel nu se astampara si poate rasturna masina de gatit.

Dupa strigari repetate, Ionel a venit in sufragerie, unde a luat o trambita si-o toba si a inceput sa cante, incat adultii nu se mai auzeau. Musafirul i-a spus sa ia sabia si sa comande, caci asa fac ofiterii, deoarece Ionel era imbracat in ofiter de rosiori.

Ionel a atacat tot ce ii iese in cale. Slujnica a venit cu tava. Pentru a o proteja, doamna Popescu i-a iesit inainte si a fost lovita sub ochi cu sabia.

Copilul a mancat, apoi, dulceata direct din chesea, iar cand mama i-a atras atentia ca nu este bine, el a iesit cu vasul pe hol, de unde s-a intors curand cu el gol.

Musafirul a cerut permisiunea sa fumeze. Mama a aprobat si a spus ca si Ionel fumeaza si i-a permis acestuia sa-si aprinda o tigara, admirandu-l. Dupa ce a terminat de fumat, Ionel a luat mingea primita in dar si a trantit-o cu putere, incat aceasta a sarit pana la policandru si apoi a rasturnat ceasca cu cafea fierbinte a musafirului pe pantalonii acestuia.

Peste cateva minute, copilul s-a albit la fata si a lesinat. Musafirul i-a acordat primul ajutor, apoi a plecat. Acasa, a constatat ca avea dulceata in sosoni.

-Caracteristici:-

- apartine genului epic: autorul isi exprima indirect sentimentele si gandurile, prin actiune si personaje;
- naratorul da impresia de neimplicare in faptele relatate, dar trairile lui sufletesti sunt incorporate in personajele create;
- povestitorul este adesea obiectiv sau fals obiectiv, caci devine "eroul" cel mai reliefat, participand, uneori, chiar la actiune;
- surprinde scene din viata contemporana scriitorului, fapte veridice sau plauzibile, incat relatarea devine seaca, apeland la un limbaj comun, fara prelucrari literare;
- naratiunea este predominanta (faptele sunt relatate in ordine, in succesiune) chiar dinamica, dand impresia de miscare, datorita agitatiei personajelor;
- prezenta dialogului alaturi de naratiune este o alta caracteristica, iar dialogul poate deveni dominant uneori, apropiind schita de sceneta;
- descrierile sunt sumare, dar simbolice, deci nu apar detalii, iar adjectivele si adverbele sunt putine;

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

- actiunea este simpla, lineara, desfasurata pe un plan, in fata ochilor cititorului si scurta, dar caracteristica pentru un individ sau pentru colectivitate, in general;
- datorita dimensiunilor reduse, ea incepe cu trecerea la obiect, incat expozitiunea este scurta, intriga este simpla si evolueaza rapid spre deznodamant, care este, adesea, neasteptat, hazliu sau absent, lasat la aprecierea cititorului;
- are rolul de a contura un personaj, nu de a prezenta o fresca sociala, precum romanul;
- personajele sunt putine, schitate, construite dupa modelul oamenilor simpli, surprinsi in situatii obisnuite;
- prefera personajele tipice si energice, fara idealuri inalte;
- accentul se pune pe portretul moral, cel fizic fiind doar conturat si chiar neglijat;
- portretul realizat este succint (cateva elemente), cel adevarat se infiripa din actiunile si limbajul personajului;
- dintre toate trasaturile personajului, una singura este dominanta, fiind "cercetata" din mai multe unghiuri;
- personajele sunt surprinse intr-un singur moment din existenta, dar edificator pentru cititor, care ii poate astfel deduce felul de viata;
- timpul de desfasurare a actiunii este scurt (pana la o zi) si precizat;
- spatiul este unul singur, si restrans (o locuinta, o camera, un compartiment de tren, o gara, un camp etc.) dar precizat adesea;
- stilul este sobru, voit obiectiv;
- ideile sunt foarte concentrate (trasaturile de stil definitorii pentru schita sunt concizia si laconismul) si general-umane;
- titlul este scurt, dar semnificativ;
- prezenta, uneori, a verbelor la prezentul indicativului sugereaza simultaneitatea faptelor, iar aparitia persoanei la singular il transforma pe narator in personaj;
- apar propozitii si fraze scurte, eliptice de predicat, predominand propozitiile principale;
- schita este cea mai restransa ca dimensiuni dintre formele prozei scurte.
- I.L. Caragiale a creat si momentul, ca sinonim al schitei, asa cum arata si titlul celui mai cunoscut volum al sau, "Momente si schite"; DEX defineste momentul ca fiind "un episod al unei scrieri literare", devenit, prin extensie, "o specie a genului epic in care este surprins un instantaneu semnificativ din viata cotidiana".